

Research Paper

Thematic Analysis of the Role of Sport in the Development of Global Peace

Mohammad Sadegh Afroozeh^{1*} , Ameneh Mehri² , Zahra Niknam Shiri³

Received: Nov 03, 2021

Revised: Dec 22, 2021

Accepted: Dec 26, 2021

ABSTRACT

Objective: The use of sport to address various social issues, including peace, has been widely welcomed. Accordingly, with the increasing popularity and pervasiveness of sport around the world, the subject of sport and peace in scientific discourses has fascinated many researchers. The purpose of this study was to analyze the thematic discourse on the role of sport in world peace.

Methodology: The present study was of qualitative type and was conducted by systematic review of documents. The researchers selected, coded and analyzed 35 documents related to the research objectives by reviewing the articles in the period 2015-2021.

Results: Document analysis by coding method 172 code; 25 concepts and 10 categories were identified. The contexts identified for the development of sport-based world peace included budget, educational sport, culture, competence, politics and religion, communities, sport efficiency, peace capabilities, effectiveness and leadership.

Conclusion: These findings provide a basis for researchers to distinguish the next steps. At the same time, it will lead to a stronger literary base and challenge the lack of discourse in this area.

Keywords: Globalization; Peace; Sport.

1. Associate Professor of Sport Management, Department of Sport Sciences, Jahrom University, Jahrom, Iran. (Corresponding author)
2. M.A Student in Sport Management, Department of Sport Sciences, Jahrom University, Jahrom, Iran.
3. Ph.D Student in Sport Management, Department of Sport Management, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran.

* Corresponding author's e-mail address: sadegh.afroozeh@jahromu.ac.ir

Cite this article: Afroozeh, M.S., Mehri, A., & Niknam Shiri, Z. (2026). *Thematic Analysis of the Role of Sport in the Development of Global Peace*. *Journal of Sport Management and Development*, 15(1), 49-72.

DOI: <https://doi.org/10.22124/JSMD.2021.21003.2628>

Extended Abstract

Introduction and State of Problem

Peace is not only essential for human security and well-being but is also a prerequisite for social, cultural, and economic development. According to Galtung (1996), the founder of peace theories, the creation of peace is a continuous process of improvement and development that can be used to move beyond precarious ceasefires to sustainable and positive peace (Clarke, Jones, & Smith, 2021). Sports are recognized worldwide as an expanding and significant industry, distinguished by characteristics such as the influence of sports stars, the connections of sports teams with communities, and their levels of impact compared to other organizations. Therefore, sports can be referred to as an international language, with the ability to transcend cultures, enabling sports-related programs to bridge social and ethnic divides. As a result, sports can serve as a powerful tool for promoting peace both symbolically on a global scale and practically within communities (Ndiwa, 2016).

Furthermore, sports, as a global collective entertainment, leverage all their capacities, including sporting events, athletes, fans, and more, to create the broadest avenues for communication and dialogue worldwide. Sporting events have the potential to identify a large number of people across the globe and are considered effective platforms for social mobilization and public education (Grünenfelder, 2020). Athletes also utilize various sports activities as a medium to raise awareness about racial bias. These events bring together athletes from diverse nationalities and religious backgrounds. Additionally, sporting events enable fans to recognize and respect individuals with differing perspectives on life, traditions, and norms, thereby reducing the likelihood of conflict.

Methodology

The present research is of a qualitative and systematic review type. In this study, the systematic qualitative method (Boland, Cherry, & Dickson, 2017) was used. Initially, the purpose of the research was clarified through planned discussions among three researchers. Subsequently, questions related to the objective were posed, and to find published articles regarding peace and sports, reputable and accessible databases such as IranDoc, Google Scholar, Taylor & Francis, ScienceDirect, and ProQuest were utilized. Keywords and key terms related to the subject, as well as thematic titles associated with peace and sports (sports, peace, diplomacy, and development), were employed to collect articles from these databases for the years 2015-2021. In the screening phase, 135 articles were selected by two researchers using the keywords, and after evaluating the full texts, 60 articles remained. To assess their relevance to the research questions, findings and conclusions from the articles were utilized, ultimately leading to the selection of 35 articles for final coding. The findings of the present study were extracted through open coding, categorizing concepts, and themes from the data. To enhance the validity of the research, the method proposed by Sandelowski (M & J, 2007) was employed, which includes the following steps: 1) reviewing various studies, 2) preparing a list of selected works based on content and objective relevance, 3) creating a checklist for extracting findings, 4) conducting coding and extracting findings, 5) ensuring the reliability and consistency of results by

aggregating findings obtained at each stage, 6) re-evaluating the codes by the researchers, and 7) reviewing deficiencies at each stage. To measure reliability, the Kappa statistic (the degree of agreement among researchers) was calculated using SPSS 26 software, resulting in a Kappa value of 0.643, which is considered to be at a valid level of agreement.

Results

At this stage, the existing information in the selected articles was examined, and the findings and conclusions of the selected articles were chosen for open coding. Subsequently, concepts related to the open codes were selected, and finally, categories related to the extracted concepts were identified, which revealed the foundations of peace. In this research, according to Table 3, a total of 172 open codes and 25 concepts derived from open coding were obtained, ultimately leading to the extraction of 10 categories. The identified foundations included budget, educational sports, culture, competence, politics and religion, sports communities, sports effectiveness, peace capabilities, effectiveness, and leadership nature. These were classified according to the research objectives into three domains: behavioral, governance, and cognitive. Data analysis revealed that effectiveness, communities, and educational sports can fit into the behavioral domain of peace and sports. Additionally, effectiveness, competence, leadership, and the nature of peace can be categorized in the cognitive section, while governance, which includes culture, budget, and politics and religion, can be placed in that domain.

Discussion and Conclusion

The aim of this research was to analyze the thematic role of sports in the development of global peace. To this end, relevant scientific resources related to the research question were utilized from scientific databases. The findings indicated that ten categories—budget, educational sports, culture, competence, politics and religion, communities, sports effectiveness, peace capabilities, effectiveness, and leadership—can play a role in global peace. Through data analysis, contexts were identified where effectiveness, communities, and educational sports can fit into the behavioral context of peace and sports. Additionally, effectiveness, competence, leadership, and the nature of peace can be categorized in the cognitive context, while governance, which includes culture, budget, and politics and religion, can be placed in that domain.

According to the findings of the research, it was observed that financial constraints hinder the quantitative, practical, and organizational increase of peace, which aligns with studies by (Dolnicar, Irvine, & Lazarevski, 2008; Nagabhusanam & Sridhar, 2010; V. Svensson, Vento-Tormo, & Teichmann, 2018; Walker & Hayton, 2017). Budgeting is key to developing and sustaining peace and sports programs, and consequently promoting peace in all communities. Therefore, if there are constraints in securing funding, sport-based peace projects will be limited and subsequently face challenges. Financial constraints arising from funding issues and limited equipment budgets lead to a decrease in the impact of sport-based peace initiatives. With financial limitations, there is a decrease in human resources, structural capacity, and the design of initiatives (Cohen, Taylor, & Hanrahan, 2020). Based on the current study, by pursuing diverse financial opportunities and simplifying the created financial flows, the unpredictability of budgeting can be reduced. Short-term programs with limited budgets can be transformed into

higher-quality programs in social environments, maximizing the impact of programs through focused efforts, thereby achieving the main goal of peace (Walker & Hayton, 2018). Initiatives in sports are determined by financial capacity; thus, financial capacity can also determine the type of effective initiatives in sports. If little budget is allocated, we will witness minimal or even no impact from global peace projects. If policymakers become aware of the peaceful aspects of sports, they may allocate better budgets to reduce regional crises and conflicts between countries at lower costs.

Educational sports, created through emphasizing women's sports, school sports, and youth sports, have shaped mental connections stemming from sports and the friendships that arise from them. The goal of educational sports is to establish a center focused on sport-based peace programs, influencing women's sports, youth, and schools. The results of this research align with findings from (Darnell, 2012; S. C. Darnell, Field, & Kidd, 2019; Straume & Hasselgård, 2014; P. G. Svensson & Mahoney, 2020). Sport-based peace programs positively impact relationships, youth behavior change, pride, and social ownership towards the community (Brake & Misener, 2020). Therefore, by developing school sports, women's sports, and youth sports, we can witness their increased confidence in building relationships and, consequently, peace. Recognizing the specific importance of culture in developing sport-based peace and enriching and expanding culture globally can create a dynamic and flexible culture that prevents cultural tensions through an understanding of diverse cultures. By recognizing various cultural norms at different levels, sports can be supported for the development of global peace.

Culture serves as a meaningful tool for activities aimed at global peace within the framework of cultural breadth, emphasizing the importance of culture and necessary biological enlightenment. The results align with research findings from (S. C. Darnell & Huish, 2015; Straume & Steen-Johnsen, 2012). The findings revealed that a lack of sufficient knowledge regarding understanding local customs poses greater challenges for athletes, which can lead to the integration of cultures at the international level through the continuation of group and team sports and familiarization with the cultures of each community (Chen, Lune, & Queen, 2013). By identifying the various cultures of each community, focusing on relationships and cultural ideals, providing necessary training for cultural development, and promoting sustainable solutions through sports while valuing culture and the cultural differences between communities, pathways for developing peace can be enhanced.

Originality/Value

The present study demonstrates that sport, beyond being a mere physical activity, functions as a diplomatic system and a peace-building ecosystem capable of bridging cultural and political divides.

Research Limitations/Implications

The temporal scope of this study, limited to articles published between 2015 and 2021, may have resulted in the exclusion of some highly recent publications or foundational classic studies from the analytical process.

Ethical Considerations

Compliance with ethical guidelines

The present study was conducted in full compliance with established ethical guidelines for academic research.

Declaration of Generative AI and AI-assisted technologies in the writing process

Artificial Intelligence (AI) was not utilized in the preparation or analysis of this article.

Funding

All financial resources for this study were provided personally by the authors.

Authors' contribution

All authors contributed equally to the writing and preparation of this manuscript.

Conflict of interest

The authors declare that there is no conflict of interest regarding the publication of this research.

Acknowledgments

We would like to express our gratitude to all those who assisted and supported us in the conduct of this research.

References

- Clarke, F., Jones, A., & Smith, L. (2021). Building peace through sports projects: A scoping review. *Sustainability*, 13(4), 2129. [[Link](#)]
- Cohen, A., Taylor, E., & Hanrahan, S. (2020). Strong intentions but diminished impact: Following up with former participants in a sport for development and peace setting. *Sport Management Review*, 23(4), 671-687. [<https://doi.org/10.1016/j.smr.2019.08.003>]
- Grünenfelder, R. (2020). *Sport as a Bridge-Building Activity and a Tool to Promote Peace in Divided Societies—A Philosophical Discourse towards a New Theoretical Framework*. University of Zurich, [[Link](#)]
- Ndiwa, S.L. (2016). *The role of university sports in the promotion of regional peace and integration in East Africa*. [Master thesis, University of Nairobi]. Kenya: East Africa. [[Link](#)]
- Walker, C.M., & Hayton, J. W. (2017). Navigating austerity: balancing 'desirability with viability' in a third sector disability sports organisation. *European Sport Management Quarterly*, 17(1), 98-116. [<https://doi.org/10.1080/16184742.2016.1210190>]

تحلیل موضوعی نقش ورزش در توسعه صلح جهانی

محمدصادق افروزه^۱، آمنه مهري^۲، زهرا نیکنام شیري^۳

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۱۰/۰۵

تاریخ بازنگری: ۱۴۰۰/۱۰/۰۱

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۸/۱۲

چکیده

هدف: استفاده از ورزش برای پرداختن به انواع مسائل اجتماعی از جمله صلح، به طور گسترده پذیرفته شده است. از این رو با افزایش محبوبیت و فراگیری ورزش در سطح جهان، موضوع ورزش و صلح در گفتارهای علمی محققان بسیاری را مجذوب کرده است. هدف این پژوهش تحلیل موضوعی نقش ورزش در صلح جهانی بود.

روش‌شناسی: پژوهش حاضر از نوع کیفی بود و با مرور نظام‌مند اسناد انجام شد. محققان با بررسی مقالات در بازه‌ی سال‌های ۲۰۲۱-۲۰۱۵ تعداد ۳۵ سند مرتبط با اهداف پژوهش انتخاب، کدگذاری و تحلیل کردند.

یافته‌ها: از تحلیل اسناد ۱۷۲ نشان؛ ۲۵ مفهوم و ۱۰ مقوله استخراج شد. بسترهای شناسایی شده برای توسعه صلح جهانی مبتنی بر ورزش شامل بودجه، ورزش تربیتی، فرهنگ، شایستگی، سیاست و مذهب، اجتماعات، بازدهی ورزش، قابلیت‌های صلح، اثر بخشی و راهبری بود.

نتیجه‌گیری: این یافته‌ها مبنایی را فراهم می‌کند که از طریق آن گام‌های بعدی را برای محققان پیشنهاد کند. همچنین نتایج می‌تواند منجر به ادبیات قوی‌تری در این زمینه شود و فقدان گفتار در این حوزه را به چالش خواهد کشید.

واژه‌های کلیدی: صلح، ورزش، جهانی شدن

۱. دانشیار مدیریت ورزش، گروه علوم ورزشی، دانشگاه جهرم، جهرم، ایران. (نویسنده مسئول)
۲. دانشجوی کارشناسی‌ارشد مدیریت ورزش، گروه علوم ورزشی، دانشگاه جهرم، جهرم، ایران.
۳. دانشجوی دکتری مدیریت ورزش، گروه مدیریت ورزش، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران.

* نشانی الکترونیک نویسنده مسئول: sadegh.afroozeh@jahromu.ac.ir

استناد: افروزه، محمدصادق؛ مهري، آمنه و نیکنام شیري، زهرا. (۱۴۰۵). تحلیل موضوعی نقش ورزش در توسعه صلح جهانی. مدیریت و توسعه ورزش، ۱۵(۱)، ۷۲-۴۹.

DOI: <https://doi.org/10.22124/JSMD.2021.21003.2628>

نوآوری پژوهش و پیام کلی

نوآوری مقاله در ارائه یک چارچوب ساختارمند و جامع است در حالی که اکثر مطالعات به صورت پراکنده به صلح و ورزش نگاه کرده‌اند. ورزش به تنهایی ابزار صلح نیست، بلکه بستری است که تنها در صورت ترکیب با مدیریت منابع، آموزش، ورزش تربیتی و هماهنگی ساختاری می‌تواند به پایداری صلح جهانی منجر شود.

مقدمه

امروزه در قرن بیست و یکم با وجود پیشرفت تکنولوژی و افزایش دانش و آگاهی در جهان هنوز انواع مختلفی از خشونت و درگیری‌های نظامی و غیرنظامی از آسیا گرفته تا آفریقا و آمریکا وجود دارد (گیلیانوتی و همکاران، ۲۰۱۹). درگیری‌های خشونت‌آمیز می‌تواند به سرعت دهه‌ها دستاوردهای توسعه‌ی یک کشور را از بین ببرد. در کشورهایی که به طور مستقیم تحت تاثیر درگیری‌های مسلحانه در داخل مرزهای خود قرار دارند، سیستم‌های حیاتی بهداشتی و آموزشی از کار می‌افتند، زیرساخت‌ها از بین می‌روند، فعالیت‌های کشاورزی متوقف می‌شوند، منابع غذایی کمیاب می‌شوند، فقر افزایش می‌یابد، بیماری‌های همه‌گیر بدون کنترل گسترش می‌یابند، جرم و جنایت گسترش می‌یابد. افراد زیادی در طی جنگ جان خود را از دست می‌دهند؛ بازماندگان با زخم‌های دائمی روانی و اغلب با معلولیت‌های جسمی به حال خود رها می‌شوند. خانواده‌ها از هم جدا می‌شوند و از امرار معاش خود محروم می‌شوند؛ و بچه‌های بی شماری یتیم می‌شوند (گزارش سازمان ملل متحد). بنابراین صلح، علاوه بر اینکه برای امنیت انسانی و رفاه ضروری است، شرط لازم برای توسعه‌ی اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی نیز است.

به گفته گالتانگ^۱ (۱۹۹۶) بنیانگذار نظریه‌های صلح، ایجاد صلح فرآیند مستمر بهبود و توسعه است که می‌تواند برای حرکت فراتر از آتش‌بس مخاطره‌آمیز به صلح پایدار و مثبت مورد استفاده قرار گیرد (کلارک و همکاران، ۲۰۲۱). روش‌های بسیاری برای پایان دادن به این درگیری‌ها با سطوح مختلفی از موفقیت انجام شده‌است. یک مطالعه سازمان ملل متحد در سال ۲۰۰۳ مشخص کرد که ورزش می‌تواند به طور فزاینده‌ای به عنوان روشی برای برقراری صلح در جهان مورد استفاده قرار گیرد. ورزش با توجه به انقلاب تکنولوژی و افزایش رسانه‌ها، شاهد افزایش چشمگیری در محبوبیت بوده‌است. همانطور که رسانه‌ها و فن‌آوری به توسعه خود ادامه می‌دهند، ورزش به رشد خود در کنار آن‌ها به عنوان یک پدیده جهانی ادامه خواهد داد. ورزش در دنیا به عنوان صنعتی رو به گسترش و پراهمیت مطرح است که با داشتن ویژگی‌هایی مانند توانایی تاثیرگذاری ستارگان ورزشی، ارتباطات تیم‌های ورزشی با جوامع و سطوح اثرگذاری از دیگر سازمان‌ها متمایز می‌شود (سبحانی و همکاران، ۲۰۱۷). ویژگی‌های منحصر به فرد ورزش سبب شده است تا این صنعت در سطح دنیا از قدرت زیادی برخوردار باشد. از این رو می‌توان از ورزش بعنوان یک زبان بین‌المللی نام برد که توانایی آن برای عبور از فرهنگ‌ها، برنامه‌های مرتبط با ورزش را قادر می‌سازد تا بر تقسیمات اجتماعی و قومی پل بزنند. در نتیجه، ورزش می‌تواند ابزار قدرتمندی برای ترویج صلح هم به صورت نمادین در سطح جهانی و هم به صورت عملی در درون جوامع باشد (نیوا، ۲۰۱۶).

علاوه بر این ورزش به عنوان یک سرگرمی جمعی جهانی با استفاده از تمام ظرفیت‌های خود از جمله رویدادهای ورزشی، ورزشکاران، هواداران و غیره گسترده‌ترین زمینه‌های ارتباطات و گفتگو در سراسر جهان را ایجاد نموده است. رویدادهای ورزشی این ظرفیت را دارند که تعداد زیادی از مردم در سراسر جهان را شناسایی کنند و به عنوان پلتفرم‌های موثری برای بسیج اجتماعی و آموزش عمومی در نظر گرفته می‌شوند (گرانفلدر، ۲۰۲۰). ورزشکاران نیز در فعالیت‌های ورزشی مختلف از ورزش به عنوان رسانه‌ای برای ایجاد آگاهی از تعصب نژادی استفاده می‌کنند. این رویدادها همچنین ورزشکارانی از ملیت‌ها و پیشینه‌های مذهبی مختلف را گرد هم می‌آورند. رویدادهای ورزشی همچنین هواداران را قادر می‌سازد تا افراد را با دیدگاه‌های متفاوت در زندگی، سنت‌ها و هنجارها بشناسند و به آن‌ها احترام بگذارند و در نتیجه

¹ Giulianotti et al

² Galtung

³ Clarke et al

⁴ Ndiwa

⁵ Grünfelder

احتمال تعارض را کاهش دهند (ام و جی؛ ۲۰۲۱). هریس^۲ (۱۹۹۰)، در پژوهش خود به چهار جنبه‌ی ابزاری از ورزش اشاره می‌کند از جمله ورزش به عنوان ابزار غیر کلامی ارتباط، برنامه‌های ورزشی به عنوان موقعیت‌های تجربه جمعی و ارتباط فیزیکی مستقیم، ورزش به عنوان یک رسانه و در پایان ورزش به عنوان ابزاری برای فرهنگ که بر انسجام اجتماعی و فرآیندهای ایجاد صلح بین احزاب با پیشینه‌های فرهنگی مختلف تاکید می‌کند. برخلاف تصور عموم استفاده از ورزش به عنوان ابزاری برای صلح، یک پدیده جدید نیست.

در سال ۱۸۹۴، پیر دو کوپرتین بازی‌های المپیک مدرن را با هدف ایجاد صلح و نزدیک کردن ملت‌ها به یکدیگر در رشته‌های ورزشی مختلف ایجاد کرد (کالتر و تیلور؛ ۲۰۱۰). در همین راستا پیمان کریسمس سال ۱۹۱۴ در طول جنگ جهانی اول ایجاد شد که در آن نیروهای آلمانی و انگلیسی خصومت‌ها را برای تبادل هدیه و بازی فوتبال متوقف کردند (کاردیناس؛ ۲۰۱۳). در سال ۱۹۹۳، سازمان ملل متحد سنت باستانی آتش‌بس المپیک را احیا کرد که در آن به ورزشکاران کشورهای در حال جنگ، راه امنی برای شرکت در بازی‌های المپیک اعطا شد. این آتش بس هفت روز قبل از شروع هر یک از بازی‌های المپیک یا پارالمپیک آغاز می‌شود و تا هفت روز پس از اختتامیه ادامه می‌یابد تا به دنیا یادآوری کند که ورزش فرصتی را فراهم می‌کند تا حتی تلخ‌ترین اختلافات سیاسی را به هم بزند (گری و روبین؛ ۲۰۱۲). استفاده از ورزش در خدمت منافع دیپلماتیک دنیای معاصر را می‌توان بیشتر کار نلسون ماندلا رهبر فقید آفریقای جنوبی دانست که به رهبر آشتی و آزادی شهرت دارد. در واقع، رهبر آفریقای جنوبی از قدرت ورزش در طول جام جهانی راگبی ۱۹۹۵ برای مبارزه با تبعیض نژادی و متحد کردن مردم آفریقای جنوبی و ایجاد صلح استفاده کرد (گادایس؛ ۲۰۱۹).

تعداد برنامه‌های ابتکاری با هدف استفاده از ورزش به عنوان کاتالیزور برای ترویج تغییر اجتماعی مثبت در طول زمان افزایش یافته است که توسط سازمان ملل، فیفا، کمیته بین‌المللی المپیک، شرکت‌های چند ملیتی و دیگر سازمان‌های غیر دولتی هدایت می‌شود (اسونسون و لوین؛ ۲۰۱۷). از جمله، برای ایجاد آگاهی، تشویق مشارکت بیشتر در ورزش، توسعه و صلح، اعضای مجمع عمومی سازمان ملل متحد از سال ۲۰۰۳ ششم آوریل هر سال را روز بین‌المللی ورزش، توسعه و صلح اعلام کردند. سال ۲۰۰۵ همچنین به عنوان سال ورزش و تربیت‌بدنی توسط سازمان ملل متحد اعلام شد در حالی که صاحبان سهام توسعه را تشویق می‌کردند تا به دنبال راه‌هایی برای استفاده از ورزش برای ترویج صلح و همچنین در تلاش برای دستیابی به اهداف توسعه هزاره باشند (راجان و پریمکومار؛ ۲۰۱۳). بنابراین ورزش به عنوان وسیله‌ای برای "پرداختن به مسائل جهانی مربوط به خشونت، نابرابری، بیماری، گرسنگی، تحصیلات ابتدایی، پایداری زیست‌محیطی و مشارکت جهانی" شناخته شد (ماندیگو و همکاران؛ ۲۰۰۷).

سوجن^{۱۰} (۲۰۰۶) در مطالعه‌ی خود به این نتیجه رسید که ورزش و شکل‌های مرتبط تفریح می‌تواند به فرآیند آشتی کمک کند. کیم^{۱۱} (۲۰۰۶)، در پژوهش خود بیان می‌کند آفریقای جنوبی برای مقابله با اثرات منفی فقر، خشونت و جرم و جنایت نیاز به مداخلات نوآورانه و موثر برای ترویج فعالانه توسعه جامعه و ایجاد صلح و در نتیجه ایجاد جوامع امن‌تر برای

¹ M & G

² Harris

³ Coalter & Taylor

⁴ Cárdenas

⁵ Gary & Rubin

⁶ Gadais

⁷ Svensson & Levine

⁸ Rajan & Premkumar

⁹ Mandigo et al

¹⁰ Sugden

¹¹ Keim

همه دارد. اسمیت^۱ (۲۰۰۹)، در پژوهشی، قدرت تحول رقابت‌های جهانی المپیک ویژه را برجسته می‌کنند و صلح را از طریق اصول تجاری در سیاست‌ها و برنامه‌های نوآورانه المپیک ویژه می‌یابند. مطالعه کالتر و تیلور (۲۰۱۰) نشان داد برنامه‌های ورزشی بر عزت‌نفس و خودکارآمدی درک شده شرکت‌کنندگان، نگرش مثبت نسبت به مشارکت زنان در ورزش، دادن اطلاعات به جوانان در مورد ایدز و دیگر مسائل مربوط به سلامت و افزایش اعتماد به نفس موثر بوده است. پژوهش شولنکورف^۲ (۲۰۱۰)، نشان داد رویدادهای فرهنگی- ورزشی می‌توانند به عنوان نقطه شروع و تسهیل‌گر برای تغییر اجتماعی جامع عمل کنند همچنین تایید کرد که این تلاش‌ها باید به تلاش‌های دیپلماتیک و ایجاد صلح گسترده‌تر مرتبط باشند. پیچی و همکاران^۳ (۲۰۱۵) اذعان دارند که محیط ورزشی تیمی و فرصت‌های اجتماعی در کاهش تعصب مفید هستند. نیوا^۴ (۲۰۱۶)، اذعان داشت که مناسب‌ترین ورزش برای ترویج صلح در شرق آفریقا فوتبال است. همچنین این تحقیق نشان داد که اکثریت مردم ورزش را به عنوان یک ابزار موثر برای ترویج صلح در نظر می‌گیرند. نتایج پژوهش اسوینسن و وودز^۴ (۲۰۱۷)، نشان داد که بیشتر سازمان‌ها در درجه اول بر آموزش سپس معیشت و در درجه سوم بر سلامت تمرکز می‌کنند. نتایج پژوهش آرونسون- انساین^۵ (۲۰۱۸)، بیان می‌کند برنامه‌های صلح از طریق ورزش در شمال نیجریه سبب ایجاد فرصت‌های ورزش، آموزشی و مربیگری برای جوانان شده است تا شانس خود را برای زندگی و مشارکت متقابل با جامعه افزایش دهند. روابط و ارتباطاتی که از طریق این برنامه ایجاد شده‌اند به اطمینان از جامعه‌ای صلح‌آمیزتر کمک می‌کنند. نتایج پژوهش محمدی عزیزآبادی و التیامی‌نیا^۶ (۲۰۱۵)، نشان داد ورزش می‌تواند نقش سازنده‌ای را در روابط بین‌المللی به خصوص صلح بازی کند ولی در برخی موارد هم برای از بین بردن موقعیت‌های صلح‌آمیز و تحریک دشمنی استفاده شده است. پژوهش محمدی عزیزآبادی (۲۰۱۷) نشان داد ورزش می‌تواند نقش‌های مهم و راهبردی در روابط ملت‌ها و دولت‌ها در سطوح مختلف داشته باشد. همتی‌نژاد و همکاران (۲۰۲۳) بیان کردند با تاکید بر نقش سیاست، روابط بین‌الملل، آموزش و همکاری سازنده بین متولیان ملی و بین‌المللی ورزش و حاکمان جهانی، می‌توان به بهبود شرایط موجود و ارتقا صلح جهانی از طریق ورزش امیدوار بود.

برخی از محققین و اندیشمندان معتقدند ورزش به تنهایی نمی‌تواند از درگیری جلوگیری یا صلح ایجاد کند (کراسنیقی و کراسنیقی^۶؛ ۲۰۱۸). در واقع ورزش دارای هر دو جنبه عملکردی و ناکارآمد است. این بدان معنی است که علاوه بر جنبه‌های مثبت، ورزش و فعالیت‌های مرتبط می‌تواند اثرات منفی بر افراد و جامعه نیز داشته باشد. ورزش می‌تواند بستر نگرش‌ها و رفتارهای ضد اجتماعی مانند نژادپرستی، بیگانه‌هراسی و تبعیض جنسی باشد که می‌تواند در محرومیت اجتماعی افراد و گروه‌های خاص آشکار شود (باردوچ-بنزیک^۷؛ ۲۰۲۱). با این حال، با طراحی و اجرای دقیق، ورزش برای ابتکارات صلح می‌تواند نقش ارزشمندی در کمک به جلوگیری از درگیری و ایجاد صلح در سراسر جهان ایفا کند. در وضعیت‌های درگیری و پس از درگیری، ورزش می‌تواند از ایجاد راه حلی سودمند برای افرادی که تحت‌تاثیر قرار گرفته‌اند، حمایت کند (دوگار و همکاران^۸؛ ۲۰۲۱). در حالی که ورزش می‌تواند یک رسانه عالی برای ایجاد صلح باشد، به نظر می‌رسد که عکس آن نیز درست است. از این رو قدرت ورزش در صلح با محبوبیت آن همراه

¹ Smith

² Schultenkorf

³ Peachey et al

⁴ Svensson & Woods

⁵ Aronson-Ensign

⁶ Krasniqi & Krasniqi

⁷ Bardócz-Bencsik

⁸ Dogar et al

است، اما تاثیر ورزش بر صلح با روش اجرای ورزش می تواند مرتبط باشد. پادن^۱ (۲۰۱۴)، بیان می کند هر ورزشی برای پروژه صلح باید از یک اصل راهنما و استاندارد پیروی کند تا موثر و موفق باشد. بنابراین متولیان برنامه های صلح از جمله سازمان های مردم نهاد، سازمان های دولتی، سازمان های خصوصی و سیاستمداران برای اجرای برنامه های صلح از طریق ورزش ابتدا باید از نحوه تاثیر نقش ورزش در ایجاد صلح آگاهی داشته باشند. همچنین باید بسترهای لازم برای تحقق صلح از طریق ورزش را بشناسند. سپس برنامه های خود را با توجه به این اصول پی ریزی نمایند. چراکه عدم آگاهی و شناخت نسبت به اصول زیربنایی هر برنامه ای را با شکست مواجه خواهد کرد و سرمایه ی مالی و زمان بسیاری را از بین خواهد برد. علاوه بر این محققان برای مطالعات آتی می توانند از نتایج این پژوهش به عنوان پیش زمینه بهره گیرند. از طرفی تحلیل آکادمیک در مورد ورزش و توسعه صلح در سال های اخیر رشد کرده است اما در مورد مفهوم چارچوب ها و برنامه های ورزش برای صلح اطلاعات کمی وجود دارد (شرینر و همکاران،^۲ ۲۰۲۰). با توجه به مطالب بیان شده این پژوهش به دنبال پاسخ به این سوالات است نقش ورزش در همگرایی و صلح جهانی چگونه است و فرآیند ورزش برای توسعه صلح در چه بسترهایی قابل وصول است.

روش شناسی

پژوهش حاضر از نوع کیفی و مرور نظام مند است. در این پژوهش از روش نظام مند کیفی (بلند و همکاران،^۳ ۲۰۱۷) استفاده شد. در این روش ابتدا با برنامه ریزی های انجام شده بین سه محقق هدف از انجام تحقیق مشخص شد. سپس سوالاتی پیرامون هدف ارایه شد و سپس برای یافتن مقالات منتشر شده در رابطه با صلح و ورزش از پایگاه های معتبر و در دسترس همچون ایران داک،^۴ گوگل اسکولار،^۵ تیلور و فرانسیس،^۶ ساینس دایرکت^۷ و پروکوئیست^۸ استفاده شد که از کلیدواژه ها و اصطلاحات شاخص کلیدی موضوع و همین طور عناوین موضوعی مرتبط با صلح و ورزش (ورزش، صلح، دیپلماسی و توسعه) برای جستجوی مقالات در این پایگاه ها اقدام به جمع آوری مقالات در سال های ۲۰۱۵-۲۰۲۱ شد. در مرحله غربالگری مقالات تعداد ۱۳۵ مقاله با استفاده از کلیدواژه ها توسط دو محقق پژوهش انتخاب شدند و بعد از ارزیابی متن کامل تعداد ۶۰ مقاله باقی ماند و برای مرتبط بودن با سوالات پژوهش از یافته ها و نتیجه گیری مقالات کمک گرفته شد و در نهایت تعداد ۳۵ مقاله برای کدگذاری نهایی انتخاب شدند. یافته های پژوهش حاضر به صورت کدگذاری باز، دسته بندی مفاهیم و مقوله ها از داده ها استخراج شد. به منظور افزایش هر چه بیشتر روایی پژوهش از روش ساندلوسکی^۹ (۲۰۰۷) استفاده شد که مراحل به شرح ذیل است: ۱) مورد بررسی قرار گرفتن پژوهش های مختلف ۲) تهیه کردن فهرستی از آثار منتخب با توجه به محتوا و مبتنی بر هدف بودن ۳) تهیه چک لیست برای استخراج یافته ها ۴) انجام کدگذاری و استخراج یافته ها ۵) قابلیت اتکا و همسانی نتایج با کنار هم قرار دادن یافته های بدست آمده در هر مرحله ۶) بازبینی مجدد کدگذاری ها توسط محققین ۷) بازبینی نواقص در هر مرحله. به منظور سنجش

¹ Padden

² Schreiner et al

³ Boland

⁴ Irandoc

⁵ Google Scholar

⁶ Taylor & Francis

⁷ Science Direct

⁸ ProQuest

⁹ Sandelowski

پایایی از شاخص کاپا (ضریب توافق بین محققین) توسط نرم افزار SPSS 26 استفاده شد و مقدار شاخص کاپا برابر با ۰/۶۴۳ محاسبه شد که در سطح توافق معتبر قرار گرفته است و در جدول ۲ قابل مشاهده است.

جدول ۱. پایگاه‌های علمی و مجلات مورد استفاده در پژوهش

Table 1. Scientific databases and journals used in research

پایگاه‌های علمی	ایران‌داک، گوگل اسکولار، ساینس دایرکت، تیپور و فرانسیس، پروکویست.
مجلات داخلی	پورتال جامع علوم انسانی، مطالعات فرهنگ ارتباطات، فصلنامه تخصصی علوم سیاسی، فصلنامه علمی تخصصی سپهر سیاست.
مجلات خارجی	فصلنامه بخش غیرانتفاعی و داوطلبانه، مرور بین‌الملل جامعه شناسی ورزش، مجله ورزش برای توسعه، مجله عدالت اجتماعی، مجله ورزش و مسائل اجتماعی، مجله بررسی مدیریت ورزشی، مجله مطالعات جنگ و فرهنگ، مجله اروپا برای ورزش و جامعه، مجله ورزش و اوقات فراغت، مجله فناوری اینترنت، مجله مدیریت ورزشی جهانی، مجله ورزش، آموزش و پرورش و جامعه.

جدول ۲. تعیین شاخص کاپا

Table 2. Determining the kappa index

مجموع	نظر محقق				
	حکمرانی	ادراکی	رفتاری		
۲	۰	۰	۲	واقعی	رفتاری
۲	۰/۴	۱/۲	۰/۴	قابل انتظار	
۶	۱	۷	۰	واقعی	ادراکی
۶	۱/۲	۳/۶	۱/۲	قابل انتظار	
۲	۱	۱	۰	واقعی	حکمرانی
۲	۰/۴	۱/۲	۰/۴	قابل انتظار	
۱۰	۲	۶	۲	واقعی	مجموع
۱۰	۲	۶	۲	قابل انتظار	

نظر دیگر محقق

یافته‌ها

در این مرحله به بررسی اطلاعات موجود در مقالات انتخابی پرداخته شد و یافته‌ها و نتیجه‌گیری مقالات انتخابی برای کدگذاری باز انتخاب شدند و سپس مفاهیم مرتبط با کدهای باز انتخاب شدند و در نهایت مقوله‌های مرتبط با مفاهیم استخراج شدند که بسترهای صلح شناسایی شدند. در این پژوهش مطابق جدول ۳ تعداد ۱۷۲ کد گذاری باز و ۲۵ مفاهیم از کدگذاری باز و در نهایت ۱۰ مقوله استخراج شد.

جدول ۳. نتایج کدگذاری مستخرج از مقالات

Table 3. Coding results extracted from articles

مقوله	مفاهیم	کدگذاری باز
بودجه	ظرفیت مالی	تخصیص بودجه بیشتر به ورزش و پروژه های ورزشی
		تخصیص بودجه به ورزش برای ایجاد صلح
		تخصیص بودجه برای شرکت در مسابقات مختلف
ورزش تریپتی	محدودیت‌های مالی	مشکلات منابع مالی
		نگرانی‌های تامین کنندگان مالی
		ظرفیت مالی پایین
ورزش زنان	ورزش زنان	ورزش زنان به عنوان قدرت نرم برای دولت‌ها افزایش اعتماد به نفس دختران و زنان با برنامه‌های SDP

<p>حضور زنان در طرح‌های ورزشی مبتنی بر صلح مشارکت فعال بانوان در جهت توسعه صلح مبتنی بر ورزش ورزش زنان بعنوان منبع دیپلماسی مطالعات اندک ورزش زنان برابری جنسیتی و توانمندسازی زنان نگرش مثبت نسبت به مشارکت زنان در ورزش</p>	
<p>فعالیت‌های ورزشی و اهمیت موافقت والدین اهمیت ورزش دوره راهنمایی مدارس نقش موثر ورزش بر عزت نفس و واکنش اجتماعی تمرین فعالیت‌های ورزشی مدرسه و رفتار دانش‌آموزان نقش ابزاری رقابت‌های ورزشی مدارس و موسسات آموزشی نقش ابزاری بازی‌های ورزشی مدارس</p>	<p>ورزش در مدارس</p>
<p>توجه به جوانان جهت رهبری برنامه‌ها احساس رهبر بودن در جامعه برای جوانان ورزشکار حمایت از جوانان با استعداد ورزشی حمایت از ورزش جوانان با خرید لوازم ورزشی نفوذ به علاقه جوانان از طریق ورزش تأثیرات مثبت توسعه ورزش جوانان استفاده از ورزش‌های مورد علاقه جوانان در جهت صلح مبتنی بر ورزش تأثیرات مثبت اعتماد به جوانان در امر ورزش و صلح غرور و مالکیت اجتماعی جوانان نسبت به جامعه استفاده از جوانان به عنوان یک ارزش در فرایند صلح و ورزش توسعه روابط با جوانان در اجرای برنامه‌های صلح مبتنی بر ورزش تاکید جوانان بر برنامه‌های فرهنگی شناخت انحراف اجتماعی جوانان در زمینه‌های مختلف افزایش مهارت جوانان تعامل اجتماعی و دوستانه جوانان</p>	<p>ورزش جوانان</p>
<p>غنی‌سازی فرهنگی در ورزش ارتباطات میان فرهنگی از نتایج دیپلماسی در ورزش عضویت در برنامه‌های اجتماعی و فرهنگی اجرای برنامه‌های ورزش برای صلح با تنش‌های فرهنگی در جوامع تولید و اجرای برنامه‌های فرهنگی در جهت صلح توسعه پایدار مشارکت در ایده‌های فرهنگ در اجرای برنامه‌های صلح ورزشی</p>	<p>فرهنگ فراخوانی فرهنگ</p>
<p>احترام به تفاوت‌های فرهنگی تنش‌های فرهنگی در زمینه ورزش و صلح درک فرهنگ‌های مختلف در ایجاد صلح ورزشی تنوع فرهنگی-اجتماعی و نابرابری زیاد تأثیر مثبت ورزش بر یکپارچه سازی فرهنگ اهمیت روابط و آرمان‌های فرهنگی در ورزش تأثیرات فرهنگی اجتماعی در اجرای برنامه‌های SDP</p>	<p>اهمیت فرهنگ</p>
<p>انتقال ورزش به شرایط واقعی زندگی یادگیری مهارت‌های زندگی از طریق ورزش یادگیری مشارکتی مهارت‌های زندگی از طریق ورزش شکل‌گیری فرهنگ مشارکت در ورزش از درون خانواده</p>	<p>فرهختگی زیستی</p>
<p>ارزش‌های مورد احترام جهانی کمک به حقوق بشر از طریق ورزش</p>	<p>ارزش شایستگی</p>

<p>بازی منصفانه در رویدادهای ورزشی ورزش عاری از دوپینگ حرفه‌ای گری در ورزش احترام به محیط زیست از طریق ورزش توجه به ارزش‌ها و ایده‌های هر جامعه در اجرای برنامه‌های صلح نقش ارزش‌ها و ایده‌های آمریکایی در SDP استفاده از ارزش دیدگاه نگرش‌های عمومی در SDP انتقال ارزش‌های مثبت ورزش در ایجاد صلح</p>	<p>نگرش</p>
<p>جهت‌گیری مثبت مردم به اتحاد در ورزش دید مردم نسبت به هم در ورزش بررسی نگرش‌های مختلف جامعه بر توسعه صلح مبتنی بر ورزش باور به اثر بخش بودن ورزش در ایجاد صلح کاهش تعارض در جوامع با درک متقابل بین گروه‌های مختلف ایجاد فضاهای امن برای تاسیسات عمومی ورزشی</p>	<p>سیاست و مذهب</p>
<p>محرومیت ورزشکاران به دلایل سیاسی نگرش‌های منفی ایجاد شده در جامعه با سیاست دولت مردان مشکلات اجتماعی به وجود آمده از سیاست دخالت سیاست در ورزش آگاهی ناکافی سیاست‌گذاران فقدان اطلاعات و ایده سیاست‌گذاران در یک راستا نبودن سیاست‌های دولت و استراتژی‌ها عدم آگاهی سیاست‌گذاران عدم کارایی در زمان وخامت روابط سیاسی</p>	<p>موانع سیاست</p>
<p>مداخله ورزش در تقسیمات اجتماعی سیاسی منطقه جدا کردن ورزش از سیاست نقش ورزش در شکل‌گیری نظم اجتماعی-سیاسی بی‌طرفی و بدون تحدید بودن در اجتماعات ورزشی</p>	<p>جدایی سیاست</p>
<p>از بین بردن موانع مذهبی با ورزش دخالت مذهب در ورزش شکاف مذهب به عنوان موانع</p>	<p>مذهب</p>
<p>ظرفیت و فواید مشارکت در ورزش توجه به تلاش‌های مشارکتی استفاده از ابتکارات ورزشی در جهت مشارکت افراد در ورزش مشارکت جمعی در ورزش برای ایجاد صلح مشارکت ورزش‌های مختلف در ایجاد صلح مشارکت مردم در طرح‌های ورزش مبتنی بر صلح مشارکت فعال مسئولین در امر ورزش برای ایجاد صلح مشارکت همه اعضا در فعالیت‌های مختلف</p>	<p>مشارکت در ورزش</p>
<p>تاثیر مثبت رویداد ورزشی ایجاد تیم‌های ترکیبی فراگیر در طول فعالیت‌های مشارکت ورزشی مشارکت در ورزش‌های تیمی اهمیت بالای میزبانی یا شرکت در رویدادهای ورزشی بازی‌های دوستانه منبع غنی اهداف دیپلماسی ایجاد برنامه‌های رقابت در کنار یا همکاری با ورزشکاران معلول</p>	<p>رویدادهای ورزشی</p>
<p>معضلات اخلاقی ورزشکاران ارتقا رفتارهای ضد اجتماعی با ورزش</p>	<p>کژکارکردهای ورزشی</p>

تأثیرات منفی ورزش با بروز زورگویی و قلدر بازی در بین ورزشکاران تقویت سیستم‌های ظلم و ستم با ورزش	کارکردگرایانه‌های ورزش	ایجاد ارتباط بین اقشار مردم از طریق طرح‌های ورزشی تسهیل ارتباط مثبت بین گروه‌های مختلف تقویت ارتباط و استفاده برنامه‌های صلح و ورزش پتانسیل ورزش برای ایجاد روابط اجتماعی بین افراد تأثیر ورزش بر اجتماعی شدن افراد ورزش به عنوان ابزاری برای اجتماعی شدن تأثیر ورزش بر عملگرایی و جنبش‌های اجتماعی تأثیر ورزش در توسعه روابط فردی و اجتماعی اهمیت روابط توسعه یافته در ورزش
چالش نظارت و ارزیابی چالش چشم‌اندازهای کوتاه مدت چالش تأثیر سیاسی چالش اولویت‌ها چالش تحویل برنامه	چالش‌های صلح و ورزش	قابلیت صلح
توانایی ورزش در ایجاد صلح نقش ورزش در ایجاد صلح اختصاص طرح‌های ورزشی مبتنی بر صلح صلح مبتنی بر ورزش از طریق دولت مردان تأثیر رفتار منفی سفیران ورزشی بر ایجاد صلح نقش کمک‌های پایه و دولتی در ورزش ظرفیت برنامه‌ریزی در ورزش برای صلح	توانایی ورزش در ایجاد صلح	
نوآوری تحول‌آفرین اجتماعی سازمان‌های نوآورانه و روابط غیرمالی نوآوری اجتماعی فرامرزی ماهیت چندبعدی نوآوری اجتماعی فرآیندهای تعاملی محرک نوآوری توسعه جامعه با برنامه‌های نوآورانه ورزش و صلح ایجاد خلاقیت و ابتکار در ورزش	نوآوری در برنامه‌های صلح و ورزش	
آموزش ایده‌های ارائه شده به کارآموزان صلح ورزشی تأثیر پذیری تحصیلات بر توسعه صلح مبتنی بر ورزش انتقال دانش و تجربیات تأثیر مثبت دانش ورزشی در ایجاد صلح تأثیر یادگیری برنوآوری اجتماعی تحقیقات دانشگاهی ایجاد شده در مورد صلح و ورزش استفاده از محققان از سایر رشته‌های مختلف در جهت توسعه صلح	نقش آموزش و تمرین	اثربخشی
ایجاد جامعه یادگیری مجازی ارتباط مجازی سازمان‌های محلی با متخصصان ایجاد پلت فرم آنلاین تأثیر فناوری جدید ورزش‌های الکترونیکی نقش تکنولوژی‌های جدید تأثیر رسانه‌های مدرن موفقیت نهایی استراتژی دیپلماسی با نمایش رسانه‌های بین‌المللی	تأثیر رسانه‌ها و فناوری	
وجود هویت ساختاری در دنیای ورزش	هویت ورزش	راهبری

شناسایی جامعه با برنامه ریزی ورزش
تسهیل توسعه بینش ورزش و صلح در قالب مکانیسم های برنامه
تأثیر پذیری بیشتر پروژه های کوچک ورزشی در توسعه صلح
اهمیت پروژه های کوچک در توسعه صلح
ورزش کردن در محیط های تک هویتی

رهبری در ورزش

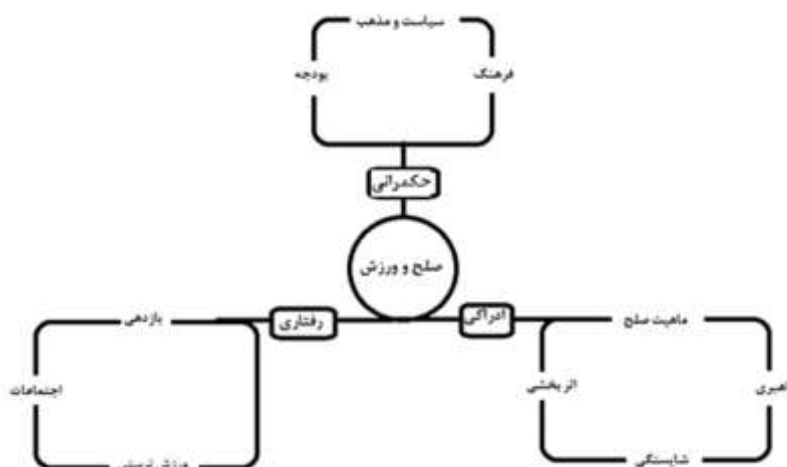
ارزش بالقوه رهبری مشترک
ارتباط رهبری مشترک با بهبود خلاقیت و نوآوری
رهبری مشترک و بهبود عملکرد و اثربخشی
پتانسیل رهبری مشترک
توانمندسازی پیروان از طریق رهبری خدمتکارانه
رهبری مشترک به عنوان یک راه مفید
رابطه مثبت بین رهبری مشترک و نوآوری
رهبری مشترک به عنوان مکانیسم
بهبود نوآوری سازمانی توسط رهبری مشترک
رهبری مشترک و ظرفیت منابع انسانی
رهبران و مشارکت در برنامه ها
استخدام و آموزش رهبران در جهت برنامه های توسعه صلح

حمایت

حمایت جامعه از ورزش های نخبگان
حمایت از ورزش های خاص جامعه برای توسعه صلح
حمایت بیشتر از ورزش برای صلح در منطقه
حمایت از ورزش در اجتماعات
حمایت از قانون های ورزشی برای ایجاد صلح
حمایت از پروژه های ورزشی مبتنی بر صلح
حمایت سازمانی برای تسهیل ارتباطات
حمایت سازمانی ایجاد شده به وسیله تامین منابع انسانی، مالی
حمایت از پروژه های صلح ورزشی

در نهایت بسترهای شناسایی شده شامل بودجه، ورزش تربیتی، فرهنگ، شایستگی، سیاست و مذهب، اجتماعات ورزشی، بازدهی ورزش، قابلیت های صلح، اثر بخشی و ماهیت راهبری با توجه به اهداف پژوهش در سه حیطه رفتاری، حکمرانی و اداری مطابق شکل ۱ طبقه بندی شدند.

تحلیل داده ها نشان داد که بازدهی، اجتماعات و ورزش تربیتی می تواند در حوزه رفتاری صلح و ورزش جا گیرد. همچنین اثر بخشی، شایستگی، راهبری و ماهیت صلح در بخش اداری، و در نهایت حکمرانی که شامل فرهنگ، بودجه و سیاست و مذهب می تواند قرار گیرد.

شکل ۱. مدل مفهومی برخاسته از یافته‌ها

Figure 1. Conceptual model arising from the findings

بحث

هدف از این پژوهش تحلیل موضوعی نقش ورزش در توسعه صلح جهانی بود. برای این منظور از منابع علمی مرتبط با سوال پژوهش در پایگاه‌های علمی بهره برده شد. یافته‌ها نشان داد که ۱۰ مقوله بودجه، ورزش تربیتی، فرهنگ، شایستگی، سیاست و مذهب، اجتماعات، بازدهی ورزش، قابلیت‌های صلح، اثر بخشی و راهبری می‌تواند در صلح جهانی نقش داشته باشد. با تجزیه تحلیل داده‌ها بسترهایی شناسایی شد که بازدهی، اجتماعات و ورزش تربیتی می‌تواند در بستر رفتاری صلح و ورزش جا گیرد. همچنین اثر بخشی، شایستگی، راهبری و ماهیت صلح در بستر اداری، و در نهایت بستر حکمرانی؛ فرهنگ، بودجه و سیاست و مذهب را شامل شد.

یافته‌های پژوهش نشان داد محدودیت‌های مالی ایجاد شده مانع افزایش کمی، کاربردی و سازمانی صلح می‌شود که با مطالعات دولینچار و همکاران^۱ (۲۰۰۸)، ناگابوشانام و سربداران^۲ (۲۰۱۰)، اسوینسن و همکاران^۳ (۲۰۱۸) و والکر و هایتون^۴ (۲۰۱۷) همسو است. بودجه کلید توسعه و تداوم برنامه‌های صلح و ورزش و در نتیجه ارتقا صلح در همه جوامع می‌باشد. بنابراین اگر محدودیت‌هایی در تامین بودجه شود پروژه‌های صلح مبتنی بر ورزش محدود و سپس با دشواری‌هایی روبه رو می‌شود. محدودیت‌های مالی ایجاد شده حاصل از مشکلات منابع مالی و فقدان تجهیزات با بودجه محدود شاهد کاهش تاثیر صلح مبتنی بر ورزش می‌شود. با محدودیت مالی شاهد منابع انسانی کم، ظرفیت ساختاری پایین و طراحی ابتکار عمل کاهش می‌یابد (کوهن و همکاران^۵، ۲۰۲۰). با توجه به مطالعه حاضر با دنبال کردن فرصت‌های مالی متنوع و ساده کردن جریان‌های مالی ایجاد شده می‌توان هدف و غیر قابل پیش‌بینی بودن بودجه را کاهش داد و برنامه‌های ایجاد شده کوتاه‌مدت و با بودجه محدود به همت سرمایه‌گذاران در عرصه صلح از طریق ورزش به برنامه‌هایی با کیفیت بالاتر در محیط‌های اجتماعی و به حداکثر رساندن تاثیر برنامه‌ها با اتخاذ تمرکز می‌توان به هدف اصلی صلح دست یافت (والکر و

¹ Dolnicar et al

² Nagabhushanam & Sridhar

³ Svensson

⁴ Walker & Hayton

⁵ Cohen

هایتون، ۲۰۱۸). اقدامات ابتکار در زمینه ورزش براساس ظرفیت مالی تعیین شده است پس ظرفیت مالی تعیین کننده نوع ابتکارات موثر در زمینه ورزش نیز می‌تواند باشد و اگر بودجه کمی به آن اختصاص داده شود شاهد تاثیر کم یا حتی بی‌تاثیر بودن پروژه‌های مبتنی بر صلح جهانی خواهیم بود (اسوینسن و هامبریک، ۲۰۱۶). احتمالاً اگر سیاستمداران به جنبه صلح آمیز ورزش آگاه شوند شاید بودجه‌های بهتری را برای آن در نظر گیرند تا با هزینه‌های کمتری بحران‌های منطقه و خصوصت‌های بین کشورها را کاهش دهند.

ورزش تربیتی از طریق اهمیت به ورزش زنان، ورزش مدارس و ورزش جوانان باعث شکل‌گیری ذهنی ارتباطات ایجاد شده از ورزش و دوستی‌های حاصل از آن شده است. هدف از ورزش تربیتی ایجاد یک مرکز با تکیه بر برنامه‌های صلح مبتنی بر ورزش است که چگونه می‌تواند بر ورزش زنان، جوانان و مدارس نفوذ کند. نتایج حاصل از این پژوهش با نتایج دارنل^۲ (۲۰۱۲)، دارنل و همکاران (۲۰۱۹)، استرام و هاسلگارد^۳ (۲۰۱۴) و اسوینسن و ماهونی^۴ (۲۰۲۰) همسو است. برنامه‌های صلح مبتنی بر ورزش به روش‌های مثبت از جمله توسعه روابط، تغییر رفتار جوانان، غرور و مالکیت اجتماعی نسبت به جامعه را تحت تاثیر قرار می‌دهد (بریک و میسنر^۵، ۲۰۲۰). بنابراین با توسعه ورزش مدارس، زنان و جوانان می‌توان شاهد اعتماد به نفس بالای آنها در ایجاد روابط و در نتیجه صلح شد. با شناسایی اهمیت خاص فرهنگ در توسعه صلح مبتنی بر ورزش و غنی‌سازی و گسترش فرهنگ در سطح جهانی می‌توان فرهنگی پویا و انعطاف‌پذیر داشت تا با درک فرهنگ‌های مختلف از تنش‌های فرهنگی ایجاد شده جلوگیری کرد. با شناخت هنجارهای فرهنگی مختلف در سطح‌های مختلف می‌توان از ورزش برای توسعه صلح جهانی حمایت کرد.

فرهنگ به عنوان یک ابزار معنابخش برای فعالیت‌های ایجاد شده در صلح جهانی در قالب فراخنای فرهنگ، اهمیت فرهنگ و فرهیختگی زیستی لازم است. نتایج حاصل از یافته‌ها با نتایج پژوهش‌های دارنل و هویش^۶ (۲۰۱۵) و استرام و استین-جانسون^۷ (۲۰۱۲) همسو است. یافته‌ها نشان داد که فقدان دانش کافی در مورد درک و آداب و رسوم محلی چالش‌های بیشتری را برای ورزشکاران ایجاد می‌کند که با تداوم ورزش‌های گروهی و تیمی در سطح جهانی و آشنا شدن با فرهنگ‌های هر جامعه باعث یکپارچه‌سازی فرهنگ‌ها در سطح بین‌المللی می‌شود (چن و همکاران^۸، ۲۰۱۳). با شناسایی فرهنگ‌های مختلف هر جامعه، توجه به روابط و آرمان‌های فرهنگی هر جامعه، آموزش‌های لازم جهت توسعه فرهنگ و راه‌حل‌های پایدارتر از طریق ورزش و اهمیت دادن به فرهنگ و تفاوت‌های فرهنگی بین جوامع می‌توان راه‌های توسعه صلح را افزایش داد.

انتقال ارزش‌های مثبت ورزش برای ایجاد صلح با بررسی نگرش‌های مختلف جامعه و جهت‌گیری مثبت به سمت اتحاد در ورزش را می‌توان یک نوع شایستگی دانست تا تعارض‌های بین جوامع را کاهش داد و به سمت هدف اصلی یعنی ایجاد صلح حرکت کرد. یافته‌های پژوهش حاضر با نتایج پژوهش دارنل و هویش (۲۰۱۵) و هیهارست^۹ (۲۰۱۴) همسو می‌باشد. با بررسی نظام‌مند یافته‌ها دیده شد که شایستگی نقش مهمی در هدایت چشم اندازه‌های توسعه صلح از طریق ورزش دارد و برای رسیدن به یک پایداری باید ارزش‌ها و نگرش‌های مختلف جامعه را بررسی کرد و به افرادی که در

¹ Svensson & Hambrick

² Darnell

³ Straume & Hasselgård

⁴ Svensson & Mahoney

⁵ Brake & Misener

⁶ Darnell & Huish

⁷ Straume & Steen-Johnsen

⁸ Chen et al

⁹ Hayhurst

توسعه صلح از طریق ورزش مشارکت دارند با آموزش ایده‌ها، طرح‌ها و آرمان‌های ارائه شده توسط مشارکت کنندگان و اشتراک‌گذاری آنها در جوامع می‌توان به توسعه صلح کمک کرد (دارنل، ۲۰۱۱؛ استرام و استین-جانسون، ۲۰۱۲). برای اینکه این تحلیل بتواند نتایج مطلوبی را ارائه دهد باید ایده‌ها و آموزش‌های جوانان و زنان و دیگر اقشار جامعه مشخص باشد و دارای انعطاف پذیری باشد تا با رویکردهای مناسب بر موانع موجود غلبه کرد و به بازتولید ارزش‌ها و نگرش‌های درست در توسعه صلح به پیامدهای متعادلی در فضای اجتماعی و فرهنگی رسید.

یافته‌های پژوهش نشان داد که در سراسر برنامه‌های توسعه صلح از طریق ورزش به اهمیت حیاتی ایجاد روابط و شبکه‌هایی با کسانی که در محافل سیاست و مذهب هستند برای افزایش آگاهی بیشتر در مورد پتانسیل ورزش به عنوان یک موتور توسعه اشاره کرده است. موانعی که گفته شده است این است که سیاست و مذهب هر دو تردید دارند که ورزش می‌تواند به عنوان یک ابزار توسعه صلح و فرهنگ باشد (تیسن، ۲۰۱۱). پژوهش‌های کاتلر (۲۰۱۳) و والکر و هایتون (۲۰۱۸) با مقوله سیاست و مذهب همسو می‌باشد. باتوجه به آنچه گفته شد جالب است ذکر کنیم که یافته‌ها نشان داد که با گذر زمان ورزش در سطح دولتی و سیاسی مورد پذیرش بیشتری قرار گرفته است و از برنامه‌های ورزشی برای توسعه صلح حمایت بیشتری شده است و سرمایه‌گذاری دولت‌مردان برای توسعه و چشم‌انداز صلح صورت گرفته است (برزین و همکاران، ۲۰۱۶). با توجه به اینکه ورزش می‌تواند سهم مثبتی در توسعه، تساوی طلب و هم زیستی مسالمت آمیز داشته باشد بهتر است در سیاست و مذهب نیز حمایت بیشتری از ورزش در جهت توسعه صلح داشته باشند و با نظارت و ارزیابی این شک‌گرایی پیش‌آمده را رفع کنند و با رهایی سنت‌ها به شکل جدیدی از دانش ورزش به توسعه صلح پرداخته شود.

مشارکت‌های ورزشی و رویدادهای ورزشی می‌تواند طیف گسترده‌ای از نقش ورزش در ایجاد صلح جهانی را پایه‌ریزی کند. بنابراین اجتماعات ورزشی می‌تواند پایه و اساس معناداری برای بررسی صلح جهانی باشد. یافته‌های پژوهش حاضر با نتایج بریک و میسنر^۳ (۲۰۲۰)، لیرز و پیچی^۴ (۲۰۱۱) و ساجن^۵ (۲۰۰۶) همسو است. یافته‌ها نشان داد که مشارکت در رویدادهای ورزشی و برد و باخت‌های حاصل از آن می‌تواند جشن‌های قهرمانی را ایجاد کند که شرکت در این جشن‌ها و آشنا شدن با نوع جشن و پای‌کوبی‌های هر منطقه می‌تواند فضایی امن را برای شرکت‌کنندگان ایجاد کند و مسائل اجتماعی ایجاد شده از عوامل اجتماعی مختلف در مناطق می‌تواند با برنامه‌ریزی‌های ایجاد شده در توسعه صلح جهانی رفع شود (دارنل و هویس، ۲۰۱۵). همچنین در طول رویدادهای ورزشی، ورزشکاران، مقامات و تماشاچیان با زمینه‌های فرهنگی مختلف با یکدیگر درآمیزند و بیشتر در مورد فرهنگ و ارزش‌های یکدیگر یاد می‌گیرند. قرار گرفتن در معرض دیدگاه‌های دیگر در طول اجتماعی شدن در چنین جشنواره‌های ورزشی و یا در طول تورنمنت‌ها باعث می‌شود شرکت‌کنندگان درک، همدل و تحمل بیشتری نسبت به دیدگاه‌ها و علایق دیگران داشته باشند. تاثیر نهایی بر جامعه این است که مردم یاد می‌گیرند که هم‌زیستی مسالمت‌آمیز داشته باشند و اختلافات خود را بیشتر دوستانه حل کنند تا از طریق ابزارهای خشن یا ستیزه‌جو (نیوا، ۲۰۱۶). یکی از راه‌های تقویت ارتباط و اجتماعات برای توسعه صلح جهانی استفاده از ورزش‌هایی است که در بین جوانان طرفداری بیشتر نسبت به سایر ورزش‌ها دارد؛ بنابراین از طریق نفوذ به علاقه جوانان و توسعه یک برنامه مرتبط و معنی‌دار و ترویج ارتباط مثبت بین گروه‌های ایجاد شده به اعتماد منجر خواهد شد و همچنین زمانی که اعتماد بین اقشار جامعه معنی‌دار شد به مشارکت ورزشکاران و رویدادهای ورزشی اهمیت بیشتری می‌شود و جایگزین ترس و عدم اعتماد قبلی می‌شود.

¹ Tiessen

² Berzin et al

³ Brake & Misener

⁴ Lyras & Peachey

⁵ Sugden

با تداوم الگوهای تفکیک و تقسیم قدرت اجتماعی در نهادهای ورزشی می‌توان ورزش را یک ابزار به عنوان تسهیل کننده روابط اجتماعی برای صلح دانست. بازدهی که برگرفته از کارکردگرایانه‌های ورزش و کژکاردهای ورزشی است باعث ایجاد تغییر روابط اجتماعی مثبت و در پاره‌ای از اوقات تاثیرات منفی همچون زورگویی و قلدربازی در میان ورزشکاران می‌شود که با نتایج دوین و رابینسون^۱ (۲۰۱۸) همسو است. برای حمایت ایجاد شده باید براساس درک کارکردگرایانه بودن ورزش عمل کرد و برای ترویج عملکرد پایدار جامعه و اجتماعی کردن افراد برای فعالیت‌های ورزشی باید روابط قدرت و ساختارهای موجود در ورزش را شناسایی کرد (میشل و همکاران،^۲ ۲۰۱۸). از سویی ورزش در مواجهه با صلح می‌تواند با کژکاردهایش تاثیر نامطلوبی ایجاد کرده و در نقطه مقابل صلح قرار گیرد. تصویر شکل گرفته از بی‌اخلاقی، توهین، نژادپرستی، بی‌قانونی، خشونت و درگیری در رویدادهای ورزشی از سوی ورزشکاران، مربیان و هواداران می‌تواند در عمل ورزش را به ضد صلح بدل کند. آگرگارد^۳ (۲۰۰۷) نیز استدلال می‌کند که رویدادهای ورزشی و ورزشکاران به دوگانگی ورزش دامن زده‌اند و عمیقاً با تفاوت، نابرابری و تضادی که گاهی اوقات برای رسیدگی به آن استخدام می‌شوند، در ارتباط هستند. توجه به اصالت و ارزش‌های ورزش، قانون‌گذاری و جریمه‌های سختگیرانه می‌تواند از راه‌های مقابله با این مانع باشد که برخاسته از افراد وابسته به ورزش است و نه ماهیت خود ورزش.

ورزش این قابلیت را دارد که به عنوان یک ابزار قدرتمند برای تقویت روابط اجتماعی و شبکه‌ها و ترویج ایده‌آل‌های صلح، برادری، همبستگی، عدم خشونت، تحمل، عدالت و چالش باشد. بنابراین ورزش توانمندسازی مهمی برای توسعه صلح قلمداد می‌شود (دسا^۴ ۲۰۱۶) که با ایجاد یک فرایند نوآورانه در یادگیری مجازی به ورزشکاران و سایر افرادی که توانایی لازم را در توسعه صلح از طریق ورزش دارند به روش پلت‌فرم آنلاین برای مشارکت آنها و یادگیری جمعی فراهم سازد. این نتایج با نتایج پژوهش‌های گوگلو و استرن^۵ (۲۰۱۵)، چاجایبا-سانتانانا^۶ (۲۰۱۴) و لیندسی^۷ (۲۰۱۷) همسو است. چالش‌های به وجود آمده در قابلیت صلح می‌توان به پروژه‌های ایجاد شده به صورت محلی و بین‌المللی اشاره کرد که این پروژه‌ها باید همه مقوله‌های گفته شده را در خود بگنجانند و توانمندسازی‌های خود را در اثر بخش بودن برنامه‌ها و قابل اعتماد بودن نشان دهد. راهکارهای پیشنهادی برای تاثیر بیشتر در این مقوله بهتر است ابتدا چالش‌هایی که برای توسعه صلح ایجاد می‌شود را بررسی نمود سپس با توانایی‌های موجود در نیروی انسانی، امکانات، بودجه، ظرفیت‌ها و کمک‌های ایجاد شده از طریق نهادهای دولتی در ایجاد صلح با برنامه‌ریزی‌های نوآورانه و حضوری و مجازی به توسعه صلح کوشید. اثربخش بودن هر چه بیشتر برنامه‌های توسعه صلح از طریق رسانه‌ها و فناوری و تکنولوژی امکان‌پذیر است. با رشد فناوری‌ها و رسانه‌ها ورزش نیز به توسعه خود ادامه می‌دهد این همگرایی ایجاد شده بین اثر بخشی و صلح می‌تواند صلح و اتحاد را در سراسر جهان برقرار سازد. اثربخشی با پژوهش‌های برنستورم و ناسمن^۸ (۲۰۱۳) و کاردلا^۹ (۲۰۱۸) همسو است. نتایج حاصل از پژوهش نشان داد جهان ورزش‌های الکترونیکی نه تنها صلح و اتحاد بین همه مردم را به ارمغان می‌آورد، بلکه آن‌ها را با طرفداران ورزش‌های کنونی متحد می‌کند. بسیاری از گروه‌های ورزشی با یکدیگر تعامل ندارند، اما

¹ Devine & Robinson

² Mitchell et al

³ Agergaard

⁴ Desa

⁵ Gugelev & Stern

⁶ Cajaiba-Santana

⁷ Lindsey

⁸ Bernström & Näsman

⁹ Cardella

به دلیل ارتباط ورزش با ورزش‌های الکترونیکی، قادر به تعامل با یکدیگر خواهند بود. بنابراین بدون پرداخت هزینه‌های گسترده می‌توان برنامه‌های خود را در قالب تکنولوژی، فناوری و رسانه‌ها به اشتراک گذاشت و با همه ارتباط برقرار کرد. ارزش بالقوه راهبری در یافته‌ها برای ایجاد فرصت و تقویت توانایی برای دستیابی به نتایج معنی‌دار و پایدار توسعه صلح و به حداقل رساندن پیامدهای منفی در توسعه صلح نشان داده شده است. حمایت از حقوق کارکنان و ورزشکاران که از عناصر اصلی توسعه صلح هستند مورد تاکید قرار گرفته است. رهبری در یافته‌ها نشان داد که به خودی خود منجر به افزایش ظرفیت و توسعه صلح نخواهد شد بلکه شواهد نشان می‌دهد که رهبری به همراه اثر بخشی و بازدهی می‌تواند یک مدیریت گسترده در توسعه صلح ایجاد کند. هویت بر خواسته از ورزش نیز نشان داده است که می‌تواند فعالیت‌های تیمی و اعتماد بین شرکت‌کنندگان را پرورش دهد. نتایج این پژوهش با نتایج پژوهش‌های هوش (۲۰۱۳)، هوش و دولبون (۲۰۱۷) و کزار و هولچومب^۲ (۲۰۱۷) همسو می‌باشد. همه مقوله‌های گفته شده در توسعه صلح از طریق ورزش با برنامه‌ریزی و راهبری می‌توان به یک تاثیرپذیری ماندگار در زمینه صلح و ورزش دست یافت. با توجه به اهمیت راهبری در برنامه‌های توسعه صلح در آینده می‌توان به رهبران ورزشی به عنوان عوامل تغییر برای اینکه چگونه فرصت‌های ارتباطی ایجاد شده از هویت ورزشی برای حمایت از شرکت‌کنندگان شکل گیرد، مفید خواهد بود. برای اینکه این گفتمان بتواند نتایج مطلوبی را ارائه دهد باید ایده‌ها و آموزش‌های جوانان و زنان و دیگر اقشار جامعه مشخص باشد و دارای انعطاف‌پذیری باشد تا با رویکردهای مناسب بر موانع موجود غلبه کند و به بازتولید ارزش‌ها و نگرش‌های درست پیامدهای متعادلی را در فضای اجتماعی، سیاسی و فرهنگی ایجاد کند.

نتیجه‌گیری کلی و پیام مقاله

پژوهش حاضر نشان می‌دهد ورزش فراتر از یک فعالیت فیزیکی، به عنوان یک نظام دیپلماتیک و زیست‌بوم صلح‌آفرین عمل می‌کند که قادر است شکاف‌های فرهنگی و سیاسی را ترمیم کند.

محدودیت‌ها

محدودیت زمانی در بازه انتشار مقالات (۲۰۲۱-۲۰۱۵) که ممکن است باعث عدم ورود برخی مطالعات بسیار جدید یا بسیار کلاسیک به فرآیند تحلیل شده باشد.

پیشنهاد برای مطالعات آتی

پیشنهاد می‌شود پژوهش‌های میدانی و کیفی جهت واکاوی زیست‌تجربه ورزشکارانی که در مناطق جنگ‌زده یا بحرانی در پروژه‌های صلح شرکت داشته‌اند صورت گیرد.

ملاحظات اخلاقی

رعایت دستورالعمل‌های اخلاقی

مقاله حاضر با رعایت دستورالعمل‌های اخلاقی انجام شده است.

بیانیه استفاده از هوش مصنوعی

از هوش مصنوعی در این مقاله استفاده نشد.

منابع مالی

همه منابع مالی با هزینه شخصی نویسندگان تأمین شده است.

¹ Hoch & Dulebohn

² Kezar & Holcombe

مشارکت نویسندگان

همه نویسندگان سهم مساوی در نگارش مقاله داشتند.

تعارض منافع

تضاد منافی در این پژوهش وجود ندارد.

تقدیر و تشکر

از تمامی عزیزانی که در انجام پژوهش حاضر ما را یاری نمودند، سپاسگزاریم.

References

- Agergaard, S. (2007). Dualities of Space in Danish Sports History. *Sport in History*, 27(2), 260-275. [Link]
- Aronson-Ensign, K. (2018). Peace Through Sports in Northeastern Nigeria. *Peace Review*, 30(4), 434-439. [https://doi.org/10.1080/10402659.2018.1553535]
- Bardócz-Bencsik, M. (2021). *Sport for development and peace—investigating the field. Testnevelési Egyetem*, [PhD thesis, University of Physical Education], Budapest: Hungary. [Link]
- Bernström, K., & Näsman, A. (2013). Is content king?: En studie om reklambranschens utveckling i och med content marketing. In. [Link]
- Berzin, S., Pitt-Catsouphes, M., & Gaitan-Rossi, P. (2016). Innovation and sustainability: An exploratory study of intrapreneurship among human service organizations. *Human Service Organizations: Management, Leadership & Governance*, 40(5), 540-552. [https://doi.org/10.1080/23303131.2016.1184207]
- Boland, A., Cherry, M.G., & Dickson, R. (2017). *Doing a Systematic Review: A Student's Guide*. SAGE Publications Ltd. [Link]
- Brake, J., & Misener, K. (2020). "It's a ripple effect": the role of intergroup contact within an inner-city youth sport for development and peace program. *Managing Sport and Leisure*, 25(3), 203-219. [DOI:10.1080/23750472.2019.1657783]
- Cajaiba-Santana, G. (2014). Social innovation: Moving the field forward. A conceptual framework. *Technological Forecasting and Social Change*, 82, 42-51. [https://doi.org/10.1016/j.techfore.2013.05.008]
- Cardella, P.L. (2018). *The cross-border use of losses incurred through foreign permanent establishments: wavering between the territoriality principle and the so-called Marks & Spencer exception: the Bevola and Jens W. Trock case*, 175-194. [Link]
- Cardenas, A. (2016). Sport and peace-building in divided societies: A case study on Colombia and Northern Ireland. *Peace and Conflict Studies*, 23(2), 4. [https://doi.org/10.46743/1082-7307/2016.1321]
- Cárdenas, A. (2013). Peace building through sport? An introduction to sport for development and peace. *Journal of Conflictology*, 4(1), 4. [Link]
- Chen, K.K., Lune, H., & Queen, E. L. (2013). How values shape and are shaped by nonprofit and voluntary organizations: The current state of the field. *Nonprofit and Voluntary Sector Quarterly*, 42(5), 856-885. [https://doi.org/10.1177/0899764013480273]
- Clarke, F., Jones, A., & Smith, L. (2021). Building peace through sports projects: A scoping review. *Sustainability*, 13(4), 2129. [https://doi.org/10.3390/su13042129]
- Coalter, F. (2013). *Sport for development: What game are we playing?* Routledge. [Link]

- Coalter, F., & Taylor, J. (2010). *Sport for development impact study*. [online document]. [Retrieved 12 September 2011]. Department of Sport Studies, University of Stirling. In. [Link]
- Cohen, A., Taylor, E., & Hanrahan, S. (2020). Strong intentions but diminished impact: Following up with former participants in a sport for development and peace setting. *Sport Management Review*, 23(4), 671-687. [https://doi.org/10.1016/j.smr.2019.08.003]
- Darnell, S.C. (2012). *Sport for development and peace: A critical sociology*. Bloomsbury Academic. [Link]
- Darnell, S.C. (2011). Identity and learning in international volunteerism: 'Sport for development and peace' internships. *Development in Practice*, 21(7), 974-986. [10.1080/09614524.2011.590885]
- Darnell, S.C., Field, R., & Kidd, B. (2019). *The history and politics of sport-for-development: Activists, ideologues and reformers*. Springer: New York. [Link]
- Darnell, S.C., & Huish, R. (2015). *Cuban sport and the challenges of south-south solidarity*. In *Beyond Sport for Development and Peace* (pp. 35-46): Routledge. [Link]
- Desa, U. (2016). *Transforming our world: The 2030 agenda for sustainable development*. [Link]
- Devine, & Robinson. (2018). *20 years of good relations policy and attitudes*. ARK Research Update. [Link]
- Dogar, A.A., Shah, I., & Elahi, N. (2021). Sports Tourism In Post Conflict Peace Building: Evidence From Swat, Pakistan. *Journal of Contemporary Issues in Business and Government*, 27(1), 480-489. [Link]
- Dolnicar, S., Irvine, H., & Lazarevski, K. (2008). Mission or money? Competitive challenges facing public sector nonprofit organisations in an institutionalised environment. *International Journal of Nonprofit and Voluntary Sector Marketing*, 13(2), 107-117. [https://doi.org/10.1002/nvsm.311]
- Gadais, T. (2019). *Sport for Development and Peace: Current Perspectives of Research*. *Sports Science and Human Health-Different Approaches*. [Link]
- Galtung, J. (1996). *Peace by peaceful means: Peace and conflict, development and civilization* (Vol. 14). Sage. [Link]
- Gary, J., & Rubin, N.S. (2012). *The Olympic truce: Sport promoting peace, development and international cooperation*. American Psychological Association. Psychology at the UN. [Link]
- Giulianotti, R., Coalter, F., Collison, H., & Darnell, S.C. (2019). Rethinking sportland: A new research agenda for the sport for development and peace sector. *Journal of Sport and Social Issues*, 43(6), 411-437. [https://doi.org/10.1177/0193723519867590]
- Grünenfelder, R. (2020). *Sport as a Bridge-Building Activity and a Tool to Promote Peace in Divided Societies—A Philosophical Discourse towards a New Theoretical Framework*. University of Zurich. [Link]
- Gugelev, A., & Stern, A. (2015). What's your endgame? *Stanford Social Innovation Review*, 13, 40-47. [Link]
- Harris, I.M. (1990). Principles of peace pedagogy. *Peace & Change*, 15(3), 254-271. [https://doi.org/10.1111/j.1468-0130.1990.tb00555.x]
- Hayhurst, L. M. (2014). *Using postcolonial feminism to investigate cultural difference and neoliberalism in sport, gender and development programming in Uganda*. In *Sport, social development and peace*: Emerald Group Publishing Limited. [https://doi.org/10.1108/S1476-285420140000008002]
- HematiNezhad Touli, M., Shafiee, Sh., HematiNezhad Touli, M.A., & Taslimi, Z. (2023). Designing a Role Model for Sports in World Peace. *Journal of Sport Management and Development*, 12(3), 170-191. [https://doi.org/10.22124/JSMD.2021.19154.2532] [In Persian]

- Hoch, J.E. (2013). Shared leadership and innovation: The role of vertical leadership and employee integrity. *Journal of Business and Psychology*, 28(2), 159-174. [Link]
- Hoch, J.E., & Dulebohn, J.H. (2017). Team personality composition, emergent leadership and shared leadership in virtual teams: A theoretical framework. *Human Resource Management Review*, 27(4), 678-693. [https://doi.org/10.1016/j.hrmr.2016.12.012]
- Keim, M. (2006). *Sport as opportunity for community development and peace building in South Africa. Sport and development*. Leuven, Belgium: Lannoo Campus, 97-106. [Link]
- Kezar, A.J., & Holcombe, E.M. (2017). Shared leadership in higher education. Washington, DC: American Council on Education. [Link]
- Krasniqi, S., & Krasniqi, B. (2018). Sport and peacebuilding in post-conflict societies: the role of Open Fun Football Schools in Kosovo. *Journal of Aggression, Conflict and Peace Research*. [Link]
- Lindsey, T. (2017). *Headwinds of opportunity: A compass for sustainable innovation*. Routledge. [Link]
- Lyras, A., & Peachey, J.W. (2011). Integrating sport-for-development theory and praxis. *Sport Management Review*, 14(4), 311-326. [https://doi.org/10.1016/j.smr.2011.05.006]
- M, A., & G., A. M. (2021). Tolerance in Sports: An Overview. [Link]
- Mandigo, J., Corlett, J., & Anderson, A. (2007). *Using quality physical education to promote positive youth development in a developing nation: Striving for peace education. In Positive youth development through sport* (pp. 124-135): Routledge. [Link]
- Mitchell, D., Tannam, E., & Wallace, S. (2018). The Agreement's impact on political cooperation. *Irish Political Studies*, 33(3), 283-310. [https://doi.org/10.1080/07907184.2018.1466498]
- MohammadiAzizabadi, M. (2017). The place of sport in domestic and international politics to build peace and friendship. *Quarterly Journal of Politics*, 14(72), 115-146. [Link] [In Persian]
- MohammadiAzizabadi, M., & Eltiamina, R. (2015). Consequential and Catalytic Role of Sport in Creating Conditions of Peace Conditions among the States. *Political and International Researches Quarterly*, 7(22), 149-179. [Link] [In Persian]
- Nagabhushanam, M., & Sridhar, M. (2010). Voluntary Organizations-Growth, Trends and Challenges. *Vilakshan: The XIMB Journal of Management*, 7(2). [Link]
- Ndiwa, S.L. (2016). *The role of university sports in the promotion of regional peace and integration in East Africa*. [Master thesis, University of Nairobi], Kenya: East Africa. [Link]
- Padden, M. (2014). Sport For Development And War: The Dark Side Of A Tool For Peace—An Orwellian Perspective. [Link]
- Peachey, J.W., Cunningham, G.B., Lyras, A., Cohen, A., & Bruening, J. (2015). The influence of a sport-for-peace event on prejudice and change agent self-efficacy. *Journal of Sport Management*, 29(3), 229-244. [Link]
- Rajan, A.K., & Premkumar, C.J. (2013). Sports: A universal language of cultural exchange, brotherhood and empowerment. *Language in India*, 13, 128-132. [Link]
- Sandelowski M, & Barroso, J. (2007). *Handbook for synthesizing qualitative research*. Springer Publishing: New York. [Link]
- Schreiner, L., Mayer, J., & Kastrop, V. (2020). National 'Sport for Development and Peace'-programmes in light of UN recommendations and national sports organisations'endeavours. A document analysis of the role of 'Sports'in Germany's development policy. *European Journal for Sport and Society*, 18(2), 114-134. [https://doi.org/10.1080/16138171.2020.1823691]

- Schulenkorf, N. (2010). Sport events and ethnic reconciliation: Attempting to create social change between Sinhalese, Tamil and Muslim sportspeople in war-torn Sri Lanka. *International Review for the Sociology of Sport*, 45(3), 273-294. [<https://doi.org/10.1177/1012690210366789>]
- Smith, G., Cahn, A., & Ford, S. (2009). Sports commerce and peace: The special case of the Special Olympics. *Journal of Business Ethics*, 89(4), 587-602. [[Link](#)]
- Sobhani, Y., Mohamadi, S., & Hatami, S. (2017). Modeling the Effect of Social Responsibility of Private Sport Complexes on Customers' Behavior and Attitudes in Kermanshah City. *Journal of Sport Management*, 9(2), 359-372. [<https://doi.org/10.22059/jsm.2017.63632>] [In Persian]
- Straume, S., & Hasselgård, A. (2014). They need to get the feeling that these are their ideas': trusteeship in Norwegian Sport for Development and Peace to Zimbabwe. *International Journal of Sport Policy and Politics*, 6(1), 1-18. [<https://doi.org/10.1080/19406940.2013.813866>]
- Straume, S., & Steen-Johnsen, K. (2012). On the terms of the recipient? Norwegian sports development aid to Tanzania in the 1980s. *International Review for the Sociology of Sport*, 47(1), 95-112. [<https://doi.org/10.1177/1012690210388454>]
- Sugden, J. (2006). Teaching and playing sport for conflict resolution and co-existence in Israel. *International Review for the Sociology of Sport*, 41(2), 221-240. [<https://doi.org/10.1177/1012690206075422>]
- Svensson, P.G., & Hambrick, M.E. (2016). Pick and choose our battles"—Understanding organizational capacity in a sport for development and peace organization. *Sport Management Review*, 19(2), 120-132. [<https://doi.org/10.1016/j.smr.2015.02.003>]
- Svensson, P.G., & Levine, J. (2017). Rethinking sport for development and peace: The capability approach. *Sport in Society*, 20(7), 905-923. [<https://doi.org/10.1080/17430437.2016.1269083>]
- Svensson, P.G., & Mahoney, T. Q. (2020). Intraorganizational conditions for social innovation in sport for development and peace. *Managing Sport and Leisure*, 25(3), 220-238. [<https://doi.org/10.1080/23750472.2020.1727358>]
- Svensson, P.G., & Woods, H. (2017). A systematic overview of sport for development and peace organisations. *Journal of Sport for Development*, 5(9), 36-48. [[Link](#)]
- Svensson, V., Vento-Tormo, R., & Teichmann, S. A. (2018). Exponential scaling of single-cell RNA-seq in the past decade. *Nature Protocols*, 13(4), 599-604. [[Link](#)]
- Tiessen, R. (2011). Global subjects or objects of globalisation? The promotion of global citizenship in organisations offering sport for development and/or peace programmes. *Third world quarterly*, 32(3), 571-587. [<https://doi.org/10.1080/01436597.2011.573946>]
- Walker, C.M., & Hayton, J.W. (2017). Navigating austerity: balancing 'desirability with viability' in a third sector disability sports organisation. *European Sport Management Quarterly*, 17(1), 98-116. [<https://doi.org/10.1080/16184742.2016.1210190>]
- Walker, C.M., & Hayton, J.W. (2018). An analysis of third sector sport organisations in an era of 'super-austerity'. *International Journal of Sport Policy and Politics*, 10(1), 43-61 [<https://doi.org/10.1080/19406940.2017.1374296>]